

РЕШЕНИЕ

№ 3171

гр. София, 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Калина Донкова, като разгледа дело номер **77** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на А. Б. Б. срещу Решение № ЗИ – 01 – 50 от 11.12.2020 г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), в частта, с което е отказано предоставянето на Доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. за извършена финансова инспекция на [фирма].

В жалбата се съдържат доводи за нарушение на административнопроизводствени правила поради непоискано в срок съгласие на трето лице по чл. 31 ЗДОИ. Счита за необоснован изводът на административния орган за липсата на надделяващ обществен интерес за предоставяне на поисканата информация и поддържа, че такъв е налице, тъй като с исканата информация се цели разкриване на корупция, злоупотреба с власт, повишаване прозрачността и отчетността на задължението по закона субекти. Изразява несъгласие, че с предоставянето на исканата информация ще се засегнат важни държавни интереси, както и че информацията представлява търговска тайна. Излага съображения за противоречие на целта на закона. Счита, че е налице пълен, а не частичен отказ за достъп до информация и следвало да се предостави доклада със заличени данни.

Депозирани са писмени бележки от жалбоподателката, в които пояснява за образувано делото, по което се обжалва мълчалив отказ за достъп до информация, при което е възможно прилагане на разпоредбата на чл. 58, ал. 3 АПК. Счита, че погрешно е

изискано съгласие от Министерство на енергетиката вместо от [фирма]. В останалата част писмените бележки повтарят доводите от жалбата.

Ответната страна чрез процесуалния си представител в съдебно заседание изразява доводи за неоснователност на жалбата, тъй като информацията представлява търговска тайна и предоставянето ѝ ще засегне държавни интереси.

Депозирани са писмени бележки от ответната страна, с които акцентира, че не приключила процедурата за избор на стратегически инвеститор за изграждането на АЕЦ „Б.“ и са налице подписани споразумения за конфиденциалност с компаниите, които са предпочетени кандидати и са поканени да подадат обвързващи оферти, както и че същите са заявили, че предоставената от тях информация представлява търговска тайна и не желаят да се разкрива.

Административен съд София - град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателката, която е подала заявление за достъп до информация рег. № ЗИ-01-50 от 12.10.2020 г., адресирано до АДФИ. Със заявлението се иска предоставяне на Доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. за извършена финансова инспекция на [фирма] и Доклад № ДИД1СФ-28/18.08.2020 г. за извършена финансова инспекция на Прокуратурата на Република България.

От материалите на административната преписка (най – вече от становище на дирекция „Правна“ в АДФИ) става ясно, че доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. обективира резултатите от възложена и извършена финансова инспекция на [фирма], която е с обхват: 1. Проверка за законосъобразност относно спазването на нормативните актове, уреждащи финансово – стопанската и отчетната дейност във връзка с открита процедура за избор на стратегически инвеститор за изграждането на АЕЦ „Б.“; 2. Проверка за законосъобразност на стопанисването и управлението на доставеното оборудване с дълъг цикъл на производство на площадката на АЕЦ „Б.“.

С писмо изх. № ЗИ-01-50 от 11.11.2020 г. на директора на АДФИ е поискано от министъра на енергетиката да изрази становище дали предоставянето на доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. засяга интересите на Министерство на енергетиката и на компаниите, подписали споразумения за конфиденциалност, участвали в процедурата за избор на стратегически инвеститор за изграждането на АЕЦ „Б.“.

С писмо № Е-12-00-250/04.12.2020 г. на министъра на енергетиката се изразява несъгласие за предоставяне на доклад ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. Посочва се, че докладът съдържа данни за неприключила процедура за избор на стратегически инвеститор за изграждането на АЕЦ „Б.“. Отразено е още, че са налице сключени договори за конфиденциалност с предпочетени кандидати, до които са изпратени покани за подаване на обвързващи оферти, обусловено от поверителния характер на част от информацията. В писмото се пояснява, че част от информацията, предоставена от участниците в процедурата съдържа данни, съставляващи търговска тайна и участниците са заявили желание да не бъде разкривана.

По подаденото заявление за достъп до обществена информация е издадено решение № ЗИ – 01 – 50 от 11.12.2020 г. на директора на АДФИ, с което е предоставен достъп до доклад № ДИД1СФ-28/18.08.2020 г. и е отказан такъв за доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020г. Изложени са съображения, че докладът съдържа данни относно провеждането на процедура за избор на стратегически инвеститор за

изграждането на АЕЦ „Б.“, които имат поверителен характер и представляват търговска тайна. Исканата информация се отнасяло до трето лице, което не е дало съгласие за предоставянето ѝ. Изложени са съображения, че предоставянето на доклада би могло да доведе нелоялна конкуренция по отношение на търговците, участвали в процедурата, което може да доведе до нейното опорочаване, с което ще се засегнат важни държавни интереси. Посочено е, че в заявлението липсвали твърдения с каква цел е поискана информацията, за да се извърши преценка за наличието на надделяващ обществен интерес за предоставяне на информацията.

На жалбоподателката е предоставена обобщена справка за резултатите от извършената финансова инспекция на [фирма].

Установява се, че с Решение от 15.06.2018 г. на Народното събрание на Република България (обн. ДВ, бр. 50 от 2018 г.) е възложено на министъра на енергетиката да предприеме действия за разработване на процедура за избор на стратегически инвеститор на АЕЦ „Б.“ и да предложи възможности за структурирането на проекта в срок до 31 октомври 2018 г., както и да организира, координира и контролира провеждането на преговори с потенциални инвеститори и производители на оборудване.

С решение № 447 от 29.06.2018 г. на Министерски съвет е възложено на министъра на енергетиката да предприеме действия за разработване на процедура за избор на стратегически инвеститор на АЕЦ „Б.“.

В официалния вестник на Европейския съюз от 22.05.2019 г. (2019/С 176/06) се съдържа публикувана покана за заявяване на участие в процедура за избор на стратегически инвеститор за изграждането на АЕЦ „Б.“. Посочено е, че заявленията се адресират до [фирма]. В същата е отбелязано, че при условията на задължение за поверителност [фирма] възнамерява да представи информационен меморандум на някои от лицата, които представят заявление за интерес в отговор на поканата (т. нар. предпочетени кандидати).

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която административният акт е неблагоприятен в частта, с която се отказва предоставяне на доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г., поради което е процесуално допустима.

В случая жалбоподателката е поискала достъп до обществена информация, за което е подала заявление, отговарящо на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 ЗДОИ.

Заявлението е адресирано до Агенция за държавна финансова инспекция, която безспорно има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

В срока по чл. 31, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 ЗДОИ задълженият субект не е предоставил поисканата информация, нито е постановил мотивиран отказ (в тази връзка е подадена жалба срещу мълчалив отказ). Впоследствие е издадено обжалваното решение № ЗИ – 01 – 50 от 11.12.2020 г., с което органът е отказал достъп до исканата обществена информация за предоставяне на доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. Неспазването на установените срокове за издаване на административния акт не води до неговата незаконосъобразност, тъй като същите са инструктивни и с изтичането им не се преклудира възможността за административния орган да се произнесе по искането.

Неоснователни са исканията на жалбоподателката за разглеждане на настоящото дело след разглеждане на адм. д. № 2279/2021 г. по описа на ВАС, което е образувано по

частна жалба срещу определение, постановено по адм. д. № 10920/2020 г. по описа на АССГ, с което оставена без разглеждане на жалба срещу мълчалив отказ на директора на АДФИ да предостави процесния доклад. По аргумент от чл. 58, ал. 3 АПК и ППВС 4/1976 г. на оспорване подлежи не мълчаливият отказ на директора на АДФИ, а последвалото изрично решение, което е предмет на настоящото дело (още повече, че е недопустим мълчалив отказ по ЗДОИ).

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Безспорно търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ - касае се за информация, свързана с дейността на АДФИ и в частност – с осъществяването на контролни функции, предвидени в чл. 8 ЗДФИ, т. е. информацията е обвързана с правомощията и дейността на този държавен орган.

Установената в ЗДОИ възможност за търсене на достъп до обществена информация е конкретна проява на предоставеното по общ начин от Конституцията на Република България право на личността и на обществото да бъдат информирани – основание в чл. 41, ал. 1 от Конституцията. На това право корелативно съответства задължението на държавата за предоставяне на търсената информация. Както в националното ни законодателство, така и съгласно ЕКПЧ, правото да се търси достъп до обществено значима информация не е абсолютно и безусловно.

В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 ЗДОИ са изброени хипотезите, обуславящи основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. В конкретния случай отказът е мотивиран с това, че информацията има поверителен характер и представлява търговска тайна, за която няма съгласие за нейното разкриване, както и че с предоставянето ѝ ще засегнат държавни интереси и да доведе до нелоялна конкуренция по отношение на търговците, участвали в процедурата.

На основание чл. 17, ал. 2 ЗДОИ информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3 ЗДОИ, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. След като административният орган се позовава на чл. 17, ал. 2 ЗДОИ, следва да посочи конкретни обстоятелства, водещи до нелоялна конкуренция между търговците, като първо да обоснове, че исканата информация представлява търговска тайна (Решение № 7504 от 14.06.2017 г. по адм. д. № 4100 / 2016 на Върховния административен съд).

В настоящия случай липсва посочване на обстоятелства, които ще доведат до

нелоялна конкуренция по отношение на търговците, участвали в процедурата, както и кой вид информация представлява търговска тайна (напр. отнася ли се за отправени оферти или друг вид информация). Това е необходимо, за да се провери дали е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ. Ето защо липсата на посочените факти и обстоятелства води до липса на мотиви, тъй като пречатства извършването на преценка правилността на оспорвания акт.

Наред с това не са изложени фактически и правни съображения, които преодоляват презюмирания обществен интерес от търсената информация по определение от § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ. При положение, че законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, административният орган е бил длъжен да установи липсата на надделяващ обществен интерес, ако се позовава, че не е налице.

Административният орган не се съобразил, че в писмо № Е-12-00-250/04.12.2020 г. на министъра на енергетиката се посочва, че част от информацията, предоставена от участниците в процедурата съдържа данни, съставляващи търговска тайна и участниците са заявили желание да не бъде разкривана. Обсъжданото писмо води до извод, че е налична част от информация за участниците в процедурата, която не представлява търговска тайна, а административният орган приел за търговска тайна цялата информация.

Действително, че разработената процедура за избор на стратегически инвеститор на АЕЦ „Б.“ предвижда сключването на конфиденциални споразумения с участниците, както и правила, изключващи публичността на подадените оферти, както и на информацията (т. нар. „информационен меморандум“), предоставяна от българските държавни органи на участниците в процедурата (за последния вид информация липсва посочване дали е класифицирана или друг вид защитена информация). Подобни правила са резонни, доколкото са свързани с правилния избор на стратегически инвеститор, което е свързано с държавните интереси на страната. В случая обаче не става ясно дали всички етапи от процедурата изключват публичността или са налични такива, които позволяват разкриването на информация, с което няма да се засегнат държавни интереси (напр. да се извърши преценка дали е възможно предоставяне на информация за субектите, подали заявления, предпочетените кандидати и др.).

Гореизложеното води до извод за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като не е спазена установената форма чл. 38 ЗДОИ, във вр. с чл. 146, т. 2 АПК, чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, доколкото липсват фактически и правни основания за издаването му. Това налага постановяване на решение, с което бъде отменено оспорваното решение, а административната преписка да бъде върната на административния орган за постановяване на акт, като се съобразят мотивите на съдебния акт.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая оспорващата е направила разноси по делото в размер на 10 лева за внесена държавна такса.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Б. Б. Решение № ЗИ – 01 – 50 от 11.12.2020 г. на директора

на Агенция за държавна финансова инспекция, в частта, с което е отказано предоставянето на Доклад № ДИД1СФ-30/21.08.2020 г. за извършена финансова инспекция на [фирма], поискан със заявление за достъп до информация рег. № ЗИ-01-50 от 12.10.2020 г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Агенция за държавна финансова инспекция за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация рег. № ЗИ-01-50 от 12.10.2020 г. , съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция да заплати на А. Б. Б. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: